

пониствъ, род. 25 юни 1796 въ Флоренция, умр. 23 мартъ 1867 с. т., преподавателъ въ лицея въ Флоренция, писалъ концертъ за цигулка, струнни триа, квартети, квинтети и секстети.

Умберто Джордано

Джуджевъ, Петъръ — музикографъ, род. 6 дек. 1902 въ Татаръ-Пазарджикъ, следъ свършване гимназия въ Панагюрище, 1921 постъпва въ Държавната музикална академия въ София, чийто учителски отдѣлъ завършва 1924. Следната година е стажантъ въ II Софийска мъжка гимназия, подиръ което заминава за Парижъ и учи при Филипъ Гоберъ (въ консерваторията) и Вен. д'Енди, а музикална наука при Андре Пиро въ Сорбоната. 1930 промовира съ дисертация „*Rythme et mesure dans la musique populaire bulgare*“ — „Ритъмъ и мѣрка въ българската народна музика“ и свършва Парижкия университетъ съ главенъ предметъ музикална наука и докторска титла. Писалъ: *Die Zeitmessung in der orientalischen Musik* (съ Масонъ Урселъ) „Времеизмѣрването въ ориенталската музика“, „*Die atomistische Auffassung der Zeit*“ — „Атомното схващане на времето“, печатана

въ *Archiv für Geschichte der Philosophie*—1931 (Band XL Heft II, S. 184), „Текстъ и музика въ народната нѣсенъ“ (сп. „Музикална мисль“, 1929, год. I, бр. 5 и 6, стр. 84), а също и нѣколко непечатани работи: „Ролята на игуаса въ народната музика“, „Задачитѣ на нашата музикология“ и др. Д. е единъ отъ надежднитѣ наши млади музиколози. Главната областъ на неговитѣ изучавания е ритъма — словесенъ, музикаленъ, и на жеста.

Джулиани, Мауро — Giuliani, Mauro — виденъ виртуозъ-китаристъ, род. около 1780 въ Болоня, умр. 1830 въ Виена, кждето и живѣлъ отъ 1807, писалъ повече отъ 200 творения за китара — соло, и въ ансамблъ съ други инструменти.

Джуоза, Никола де — Giuosa, Nicola de — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 5 май 1820 въ Бари, умр. 7 юли 1885 с. т., ученикъ на Цингарели, Руджи и Доницети въ Неаполъ, капелмайсторъ тамъ, въ Венеция и др., писалъ 24 опери, църковна музика и пѣсни въ народенъ духъ.

Джустиниана, ит. Giustiniana — единъ видъ народни пѣсни съ просто, нота срещу нота, сложение — предходници на виланелата и шансонетитѣ, въ употреба презъ XV в.

Джустиниани, Винченцо — Giustiniani, Vincenzo — авторъ на важното съчинение „*Discorso sopra la musica de suoi tempi*“ — „Трактатъ върху музиката на своето време“.

Ди, ит. di — предлогъ = отъ.

Диабели, Антонио — Diabelli, Antonio — компонистъ, род. 6 септ. 1781 въ Матзее при Залцбургъ, ученикъ на Михаилъ Хайднъ по композиция, училъ следъ това теология въ единъ манастиръ въ Бавария, отива, следъ 3 годишно стоеме, въ Виена, кждето, препоръчанъ отъ Йоз. Хайднъ, се установява като учителъ по пиано и китара; сдружава се съ единъ музикаленъ издателъ, а после основа собствено издателство, при което излизатъ и нѣкои Шубертови творби. Д. е писалъ нѣколко опери, църковна музика, голѣми оркестрови творби, но съ значение остава неговата инструктивна клавирна музика — сонатинитѣ и сонатитѣ му.

Диаболусъ инъ музика — Diabolus in musica — сж наричали старитѣ